

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: A. Sandu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gheorghe Străisteanu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe
Străisteanu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la
constatarea faptului încălcării dreptului la executare a hotărârii judecătorești
irevocabile în termen rezonabil și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 12 februarie 2020, Gheorghe Străisteanu a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea faptului
încălcării dreptului la executare a hotărârii judecătorești irevocabile în termen
rezonabil și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea din 25 februarie 2019 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, devenită irevocabilă prin necontestare,
acțiunea înaintată de Gheorghe Străisteanu a fost admisă parțial, fiind dispusă
încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM în
beneficiul lui Gheorghe Străisteanu a sumei de 25,82 de lei cu titlu de dobândă de
întârziere la plata sumei de 800 de lei, adjudecată prin hotărârea din 14 martie 2017
a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, irevocabilă din 06 iunie 2018, pentru
perioada începând cu 7 septembrie 2018 și până la 21 noiembrie 2018, precum și
suma de 100 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin neexecutarea în termen
a hotărârii judecătorești menționate, în rest acțiunea a fost respinsă ca fiind
neîntemeiată.

A menționat că hotărârea sus indicată a devenit irevocabilă prin necontestare,
din care considerente a expediat-o în adresa Ministerului Justiției al RM pentru
executare.

Reclamantul a afirmat că în vederea executării titlului executoriu nr. 2-
3390/18 a expediat la solicitările Ministerului Justiției al RM din 10 iunie 2019, 12
iunie 2019 datele bancare, copia buletinului de identitate.

Ulterior, în vederea executării titlului executoriu nr. 2-3390/18 la solicitările Ministerului Justiției al RM din 26 iunie 2019 și 07 februarie 2020, 27 iunie 2019, 10 februarie 2020 a expedit repetat informația solicitată.

A considerat că angajații Ministerului Justiției al RM intenționat, prin diferite metode ilegale, tergiversează expedierea actelor prevăzute de lege și titlul executoriu nr. 2-3390/18 în adresa Ministerului Finanțelor al RM pentru a nu executa actul judecătoresc din 25 februarie 2019 în pofida faptului că acesta urma a fi executat în termen de 3 luni.

Astfel, a opinat că prin acțiunile ilegale ale autorității publice, de ignorare intenționată a prevederilor legale, i s-a cauzat un prejudiciu moral pe care îl estimează la suma de 4 000 de lei.

A solicitat constatarea faptului încălcării dreptului reclamantului de executare a hotărârii judecătorești irevocabile nr. 2-3390/18 din 25 februarie 2019, încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM a sumei de 4 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea gravă a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii irevocabile din 25 februarie 2019.

Prin hotărârea din 25 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins acțiunea lui Gheorghe Străisteanu.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței, la 28 mai 2020, Gheorghe Străisteanu a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând instanței casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate.

Prin decizia din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Gheorghe Străisteanu și s-a menținut hotărârea din 25 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 1, 2, 4 al Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, art. 68 alin. (2) al Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar – fiscale, art. 1422, 1423 Cod civil, în coroborare cu circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul a considerat că concluzia instanței de fond este una întemeiată, or în prezenta speță nu a fost constatată tergiversarea executării hotărârii judecătorești nominalizate.

În acest context, instanța de apel a reținut că scopul Legii este crearea în Republica Moldova a unui remediu intern eficient de apărare a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, în situația în care acest drept se constată ca fiind încălcat.

În prezenta speță, Colegiul a atestat că Gheorghe Străisteanu a pretins constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral, în condițiile în care Ministerul Finanțelor a executat titlul executoriu în termen de 8 luni de la data prezentării acestuia, în lipsa încălcării dreptului lui Străisteanu Gheorghe la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Astfel, în temei legal instanța de fond a respins alegația reclamantului Gheorghe Străisteanu privind încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nominalizate, în condițiile în care materialele cauzei demonstrează contrariul, lipsa dreptului încălcat, ceea ce nu condiționează

aplicabilitatea Legii nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Colegiul a respins argumentul apelantului, Gheorghe Străisteanu referitor la pretinsa neexecutare a hotărârii nominalizate în termen rezonabil în condițiile în care o tergiversare nu a avut loc, or executarea hotărârii judecătorești în termenul de 8 luni s-a datorat inacțiunilor reclamantului apelant, care a expediat spre executare hotărârea pronunțată la 25 februarie 2019, tocmai în luna iunie 2019, nu a prezentat în termen informația solicitată de către debitor în vederea executării documentului executoriu, ceea ce nu poate fi imputat ultimului.

Din cele enunțate, Colegiul a reținut că instanța de fond a stabilit toate circumstanțele și raporturile juridice care au importanță pentru soluționarea cauzei, a apreciat corect probele din dosar prezentate de către participanții la proces, aplicând corect legea materială și legea procedurală, astfel încât a constatat legalitatea hotărârii în întregul ei.

La 4 noiembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Gheorghe Străisteanu a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul declarat.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată au aplicat eronat și au încălcat normele de drept material și procedural, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, au interpretat eronat legea precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 29 septembrie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 7 octombrie 2020 (f.d. 95), însă lipsesc date de recepționare a deciziei instanței de apel.

Astfel, recursul declarat la 4 noiembrie 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 19 noiembrie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-1743/2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 124), care a fost recepționată la 20 noiembrie 2020, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 195).

Până la data examinării cauzei referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului declarat de Gheorghe Străisteanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gheorghe Străisteanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Gheorghe Străisteanu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Gheorghe Străisteanu, împotriva deciziei din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Galina Stratulat